

РЕШЕНИЕ

№ 1014

гр. София, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **10269** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на И. Г. Г., от [населено място], [улица], срещу наложена на 10.10.2022 г. принудителна административна мярка ПАМ – принудително задържане с техническо средство тип скоба на паркирано МПС – л.а. марка „Тойота А.“ с рег. [рег.номер на МПС], наложена на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, от Й. Г.-служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД при СО. Релевират се подробни доводи за незаконосъобразност на оспорваната ПАМ, като се твърди, че улицата, на която е задържан автомобила не попада в района на „Зелена зона“.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, чрез процесуалния си представител- адв. Г. поддържа подадената жалба и моли съда да отмени оспорвания ПАМ. Позовава се на нищожност на обжалвания ПАМ, като цитира решения на ВАС. Излага аргументи относно липса на пътните знаци, регламентиращи „Зелената зона“. Жалбоподателят лично твърди, че автомобилът се намирал на [улица], където липсвал знак, указващ „Зелена зона“, поради което бил извън нормативно определената територия. Претендира се присъждането на разноски.

Ответникът по делото Й. Г. Г., служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД при СО, чрез процесуалния си представител адв. Г., оспорва жалбата и моли съда да остави същата без уважение. Претендира се разноски по делото.

Софийска градска прокуратура не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 73-ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното

от фактическа страна:

На 10.10.2022 г., [населено място], жалбоподателят И. Г. паркирал лек автомобил марка „Тойота А.“, с рег. [рег.номер на МПС] , на ъгъла на [улица]и [улица], попадащ в обхвата на Зелена зона. При осъществена проверка от служителите на „Център за градска мобилност“ ЕАД е установено, че не е заплатена такса за зелена зона.

Съставен бил протокол за блокирани автомобили от 10.10.2022 г., в който е отразено, че МПС- марка „Тойота“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] е „заскобен“ в 14.22 часа. При установяване на нарушението и поставянето на скобата били изготвени цветни снимки, приложени по делото. На същата дата, след заплащане на „глоба“ в размер на 30 лв. от жалбоподателя, екип на „ЦГМ“ ЕАД свалил „скобата“ от автомобила.

По делото е приета административната преписка, в която са приложени Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021 г. (л. 26-31 от делото) на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СО18РД- 95-454/03.08.2018 г. (л. 35-38 от делото) на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано МПС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“. Приложено е Решение № 73 от 17.12.2015 г. (л.39-40 по делото) на Столичния общински съвет за определяне на цените, във връзка с Наредба за организация на движението на територията на Столична община. Приложена е Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ (л.50-69 от делото, схема на движението и вида на зоната в района на паркираното МПС (лист 77 от делото).

В съдебното заседание в качеството на свидетел /очевидец/ е разпитан служител на „ЦГМ“ ЕАД – П. К. С.. Същият пресъздава констатирано, а именно че на 10.10.2022 г. бил на работа, с колегата си и при проверка на паркиран автомобил на ъгъла на [улица]и [улица]се установило, че не е заплатена таксата за почасово паркиране. След като установил, че това не е направено, било поставено на автомобила техническо средство тип „скоба“. Свидетелят сочи, че [улица]е задънена, двупосочна и там няма поставен знак, указващ „Зелена зона“.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Неоснователно е възражението на ответника за просрочие на жалбата. Съобразно разпоредбата на чл. 140 от АПК, непосочването пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, удължава срока на оспорване на два месеца. ПАМ е наложена на 10.10.2022 г., като не е издаден акт, в който да е посочен органа и срока за обжалване, поради което е приложима разпоредбата на чл. 140 от АПК. Жалбата е подадена на 07.11.2022 г., поради което като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.

Жалбата е неоснователна.

Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика /напр. Решение № 2742 от 24.02.2012 г. на ВАС по адм. д. № 6335/2011 г./ са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато

нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: 1). Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта; 2). Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам- на липса на волеизявление; 3). Съществените нарушения на административно-производствените правила са основания за нищожност, също само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например- поради липса на кворум); 4). Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора- т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма, и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност, за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание; 5). Превратното упражняване на власт е порок, водещ до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

На първо място, като безспорен критерий за нищожност, е очертана липсата на компетентност на административния орган да издаде акта. Компетентността на административния орган представлява кръга от въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Конституцията на Република България и АПК прогласяват принципа на законоустановеност на компетентността на административните органи. Те могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, а актовете и действията им извън тях са винаги нищожни- не пораждат правни последици. В Тълкувателно решение № 2/91 г. на ОСГК на Върховния Съд е посочено, че „всяка некомпетентност води до нищожност”.

По отношение на компетентността на издателя на конкретния административен акт: Съгласно чл. 167, ал. 2, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), служби за контрол, определени от кметовете на общините използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. В съответствие с чл. 99, ал. 3 ЗДвП, Общинският съвет определя цената за паркиране на местата по ал. 1, както и условията и реда за плащането ѝ от водачите на специализираното звено на общината или на юридическото лице по чл. 14, ал. 1, т. 5 от Закона за обществените поръчки, на което е предоставено управлението на тези места, включително приема годишния инвестиционен план.

В съответствие с чл. 124 НДОТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество „ЦГМ” ЕАД по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община,

издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и следващите от Закона за движението по пътищата. В този смисъл в Решение № 9045 от 24.07.2015 г. на ВАС по адм. д. № 11689/2014 г., VII о. изрично е посочено, че разпоредбата на 124 НДОТСО не противоречи на чл. 167 и сл. ЗДвП, тъй като търговското дружество, чрез своите органи, осъществява организационната и оперативна дейност по организацията на движението на територията на Столична община.

В случая със Заповед № СОА18-РД-95-454/03.08.2018 г. на кмета на Столична община е одобрен „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“ В т. 1 от същата заповед, като такава служба извършваща оперативната дейност по прилагането на техническо средство тип „скоба“ е определен "Център за градска мобилност" ЕАД, като в т. 6 изрично е предвидено, че контрольорът поставя техническото средство тип "скоба". Т.е. кметът на СО е определил юридическото лице „ЦГМ“ ЕАД, като орган по смисъла на §1, т.1 от АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на „ЦГМ“ ЕАД с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкция за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт " и "Контрольор автомобилен транспорт , той и шофьор " в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата– служители на „Център за градска мобилност“ ЕАД, които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „контрольор автомобилен транспорт“.

От представената по делото Заповед № РД-09-439 от 02.11.2018 г. на изпълнителния директор на „ЦГМ“ ЕАД и приложеното допълнително споразумение № РД-12-2П-204/01.08.2019 г. към основния трудов договор и длъжностна характеристика се установява, че Й. Г. е назначен на длъжност "контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в „ЦГМ“ ЕАД. С оглед на това, оспореният акт е издаден от компетентен орган в пределите на неговата законова компетентност по място, време и степен. Доводите на ответника за нищожност на оспорваната ПАМ са неоснователни, като цитираната съдебна практика е неотнормативна, тъй като касае различна фактическа обстановка (Решение № 11454 от 11.11.2021 г. по адм. дело № 5998/2021 г., VII отд. на Върховния административен съд).

На следващо място, съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност само, в случай че нарушението е довело до липса на волеизявление. В случая не е налице такъв порок, както и не се констатира наличие на допуснато съществено процесуално нарушение, влечащо незаконосъобразност на акта.

Относно материалната незаконосъобразност:

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл. 99, ал.1 от ЗДвП- в населените места собственикът или администрацията, управляваща

пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство.

Със Заповед № СОА21-РД95-578/26.11.2021 г. на кмета на Столична община се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площади – общинска собственост „Синя зона” и „Зелена зона”. Със Заповед № СО18РД-95-454/03.08.2018 г. кметът на Столична община одобрява „Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. В т.2 от приетите Ред и условия е предвидено, че след констатиране на престой на ППС, без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на общинското дружество „Център за градска мобилност” ЕАД, се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба”. Приложено е Решение № 73/17.12.015г. на СОС за определяне на цени за паркиране в зоните с въведен режим на почасово платено паркиране и Схема на подзона № 12 (л.77 по делото), в която е бил паркиран автомобилът.

С оглед на посочената нормативна уредба, за прилагане на процесната ПАМ, следва да са реализирани няколко елемента от фактическия състав на диспозицията на правната норма: паркиране на моторно превозно средство в зона, определена за платено паркиране; паркирането да е във време, в което е задължително заплащането на цена за паркиране; към момента на проверката от компетентните органи да е установено незаплащане на изискуемата за паркирането в зоната и за часа цена. В случая тези елементи са осъществени кумулативно.

Съгласно чл. 54 от Наредба за организацията и движението на територията на Столична община /НОДТСО/, на улици, булеварди, площади и паркинги- публична общинска собственост и други части от пътната инфраструктура, както и други терени- общинска собственост, съобразно схеми за местоположението и обхвата, приети от Столичния общински съвет, със заповед на кмета на Столична община, се въвежда режим на почасово платено паркиране на ППС. Върху разрешените за паркиране места на тротоари, се разрешава паркиране на ППС с допустима максимална маса до 2.5 тона и на микробуси и автобуси с до 12 пътнически места. В чл. 55 от НОДТСО са определени границите на „Зелена зона“ и границите на „Синя зона“ за почасово платено паркиране. Изрично е посочено, че зоните са оградени от изчерпателно посочени улици и булеварди. У. от законодателя термин "зона" е пространство, определена територия, чиито граници - улици и булеварди, очертават териториалния обхват на въведения режим на почасово платено паркиране на ППС. В рамките на тази територия се включват съответните разрешени, определени и обозначени за това места за паркиране.

Нормата на чл. 62 от НОДТСО предвижда, че началото и краят на действие на зоните за паркиране в режим на почасово платено паркиране се сигнализират с пътни знаци и табели, чрез които на водачите на ППС се указват условията за паркиране, като могат да се оборудват с камери за видео наблюдение, апарати за фото заснемане и да се

обозначават с пътна маркировка.

От доказателствената съвкупност безспорно се установява, че ъгъла на [улица]и [улица]към момента когато е бил паркиран автомобилът е бил в границите на „зелена зона“. По делото се установява, че има поставена табела, указваща началото на платеното паркиране, на [улица](снимка на л. 74 по делото). От приложената схема по делото (л. 77) се установява, че за да се достигне до ъгъла на [улица]и [улица]единственият възможен начин е като се премине през [улица], на която е поставена табела за платено паркиране.

Неоснователен е довода на жалбоподателя, че знака за зелена зона не е поставен, съобразно изискванията на Наредба № 18 за сигнализацията на пътищата с пътни знаци. Указателните табели за въвеждане на такъв режим не спадат към посочените в наредбата пътни знаци В20, В24, В25, В26, В27, В28 и В30, чието действие е до следващото кръстовище, ако липсва знак за изрична отмяна на забраната. В този смисъл и Решение № 2177 от 14.02.2019 г. по адм. дело 9030/2018 г. по описа на ВАС, поради което по безспорен начин се установява наличието на релевантен знак, сигнализиращ началото на зелената зона. В тази връзка следва да се отбележи, че доколкото [улица]е без изход, то няма как същата да е еднопосочна.

Следователно, след като че жалбоподателят не е заплатил кратковременен престой за паркирането посредством изпращане на телефонно съобщение за паркиране или талон за паркиране, на практика същият е бил в нарушение на изискванията за платено почасово паркиране. С оглед на това, нарушението е било извършено към момента на поставяне на скобата на автомобила, което обуславя законосъобразността на наложената ПАМ и съответствието и с целта на закона.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че следва жалбата като неоснователна да бъде отхвърлена.

От страна на ответника е направено искане за присъждане на направените в съдебното производство разноски, което с оглед изхода на спора следва да бъде уважено, като на ответника се присъдят направените по делото разноски в размер на 600 лв., представляващи заплатен адвокатски хонорар, съобразно договор за правна защита (л. 10 по делото).

По изложените съображения, Административен съд – София град, Трето отделение, 73-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Г. Г. от [населено място], ул. Маестро Г. А.“ № 81, срещу наложената от Й. Г.- служител на „Център за градска

мобилност“ ЕАД при СО, на 10.10.2022 г. принудителна административна мярка /ПАМ/– принудително задържане с техническо средство тип "скоба" на паркирано МПС– л.а. марка „Тойота А.“, с рег. [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА И. Г. Г., ЕГН-[ЕГН], от [населено място], ул. Маестро Г. А.“ № 81, да заплати на Й. Г.- служител на „Център за градска мобилност“ ЕАД, сумата от 600 /шестстотин/ лева, разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: